

CENA: 10 000,-
KIELCE
MARZEC 1994
ROK 2

MIESIĘCZNIK

NR 3(7)

IKAR

KULTURA

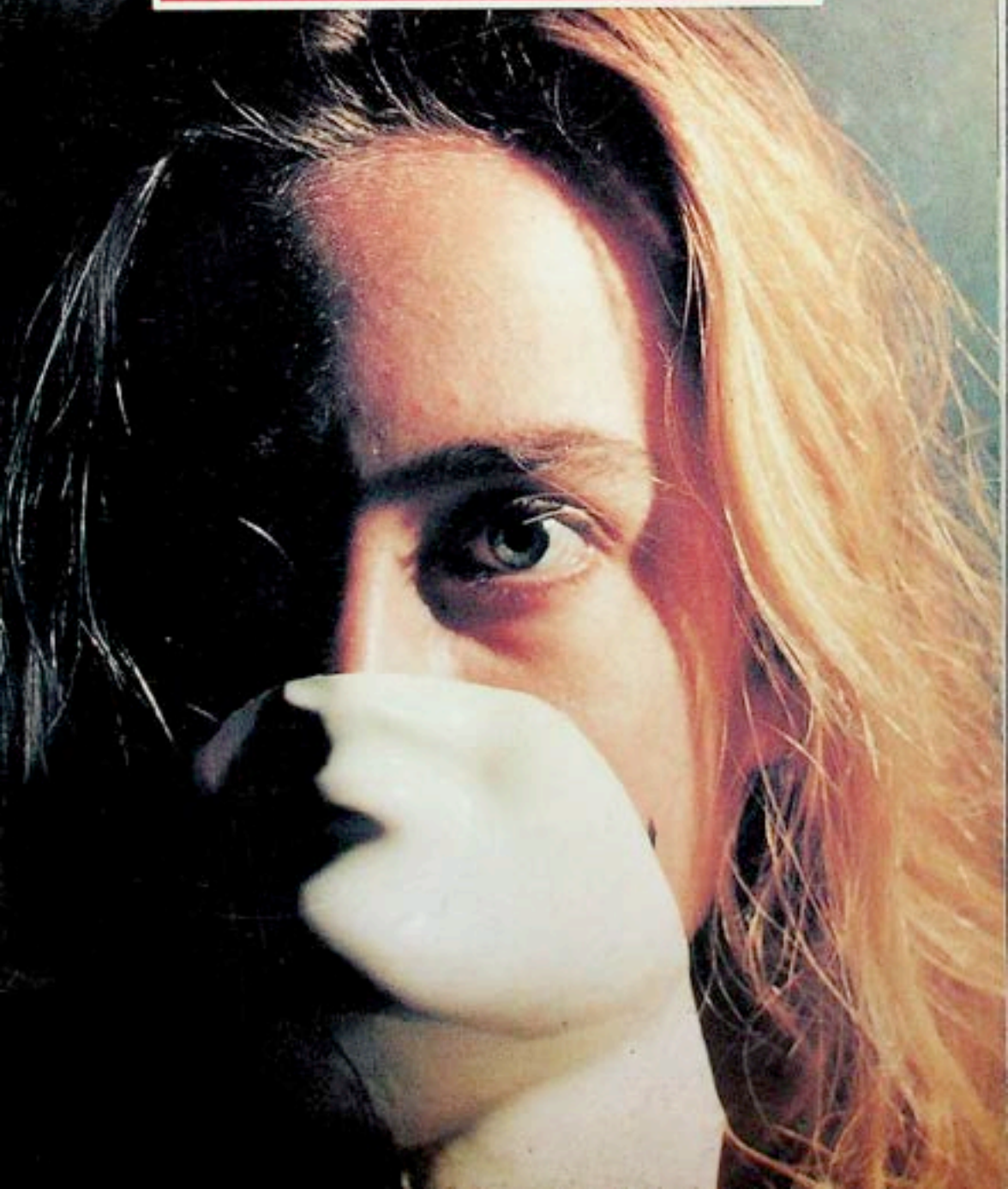
NAUKA

SZTUKA

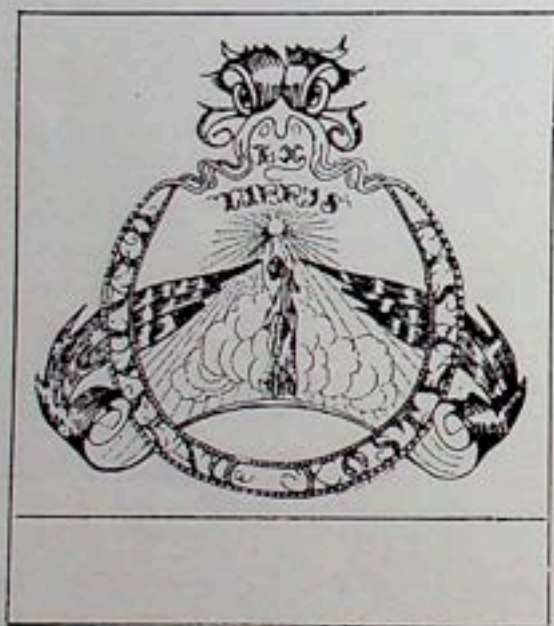
REKREACJA

INFORMATOR KULTURALNO-ARTYSTYCZNY KIELECCZYŹNY

INDEKS 324620

Exlibris Kieleccyzny

INSIGNE REVERENDISS. IN CHRISTO PATRIS ET DOMINI DOMINI MATHEI DREVICI EPISCOPI WŁADISŁAWIENSIS.

Spis treści:

Tradycja wciąż żywa	2
Kalendarium imprez	4
Świętokrzyska Premiera Literacka	11
Książki	12
Przygarnąć do swego wzruszenia	13
Teatr. Było karnawałowo	16
Wokół Olimpu. Afrodyta	17
Za kulisami teatru	18
Pan na Krzyżtoporze	20
Przestrzeń i czas	22
Filmowanie Świętej Katarzyny	24
Piękno prostoty	26
Zima na Olecy	28
Julian Nowak-Dłużewski	29
TEATR KOBIET	30
Z aktorskiego świata	32
Wspomnienie o aktorach	35
Poezja czasu i przestrzeni	38
Utrwalanie śladów	40
Organów dzieje	41
Kino. Wydarzenia artystyczne	42
Telewizja. Stare gwiazdy	43
BUSKIE ŹRÓDŁA	44
Nostalgia	45
Sport. Iskrze potrzebna złość	47
Vademecum	48
III strona okładki: Kamienica naróżna przy Rynku 13 i ul. Dużej 2	
Okładka: scena ze spektaklu Leszka Mądzika pt. „Wilgoć”, fot. Andrzej A. John.	
Strona II okładki: exhiblisy z opracowania Czesława Erbera pt. „Exlibrisy Kielecczyny”, Kielce 1991	

Droży Czytelnicy!

Marcowy numer „IKARA” dedykujemy ludziom teatru, z których wielu, podobnie jak onegdaj mawiał Arnold Szyfman, może powiedzieć o sobie, że są „opanowani żądzą pracy w teatrze i dla teatru”. To właśnie oni – ludzie teatru – swoją działalnością przyczyniają się do tego, że pomimo ciągłych przeobrażeń teatr wciąż pozostaje świątynią sztuki. Dzięki nim doznajemy niebanalnych wzruszeń za bramą „laboratorium zwanego teatrem” (słowa Wyspiańskiego).

Obok tradycyjnych recenzji teatralnych prezentujemy sylwetki aktorów związanych obecnie i w niedalekiej przeszłości z kielecką sceną. Piszemy również o ludziach zza kulis teatru, bez pracy których nie byłby możliwy żaden spektakl. W krótkim fotoreportażu przedstawiamy Scenę Plastyczną KUL **Leszka Mądzika**, czołowego twórcy teatru polskiego, absolwenta kieleckiego „Plastyka”, w Kielcach zdobywającego pierwsze doświadczenia artystyczne. Uwadze Czytelników polecamy ponadto rozmowę z wybitnym pisarzem **Julianem Kawalcem**, artystą **Jerzym Jarmolowiczem**, esej o poezji **Bolesława Garbosia**, fotoreportaż o Świętej Katarzynie, „gumowe fotografie” **Lecha Lipca**, recenzje o interesujących książkach oraz stałe pozycje felietonowe.

Do każdego egzemplarza miesięcznika załączamy blankiet na prenumeratę „IKARA”. Jesteśmy przekonani, że ta forma nabywania czasopisma znajdzie wielu zwolenników. Liczymy na prenumeratę ze strony urzędów, instytucji i placówek kultury, bibliotek publicznych i szkolnych.

Tradycyjnie ponawiamy nasz apel o nadsyłanie informacji o działalności placówek kultury. Dzięki uprzejmości dyrekcji Wojewódzkiego Domu Kultury „IKAR” uczestniczył w spotkaniach szefów placówek kultury z całej Kielecczyny, którzy deklarowali chęć stałego uczestnictwa na naszych łamach. Wierzymy, iż „IKAR” coraz pełniej będzie prezentował panoramę „działań w kulturze” w Kielcach i na ziemi kieleckiej.

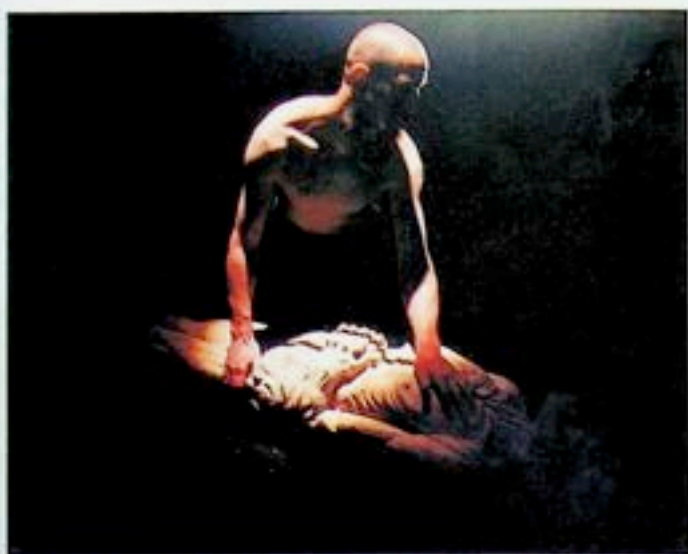
Andrzejowi Lenartowskiemu dziękujemy za mądry felieton zamieszczony w Magazynie Słowa Ludu z 25 lutego bieżącego roku.

REDAKCJA

Nr 3/94 Informator Kulturowo-Artystyczny Kielecczyny IKAR. Redakcja: Kieleckie Centrum Kultury, 25-334 Kielce, Plac Moniuszki 2B, tel.: (0-41) 490-53, 440-32, fax (0-41) 440-34. Redaktor Naczelny: Longin Kaczanowski, Wydawca: Wojewoda Kielecki reprezentowany przez: Wydział Spraw Obywatelskich Urzędu Wojewódzkiego – dyrektor Piotr ZIELONKO oraz Rada Miasta Kielce reprezentowana przez Kieleckie Centrum Kultury – dyrektor Andrzej RUCIŃSKI. Opracowanie: Pracownia Grafiki Komputerowej, Andrzej Zawada 25-345 Kielce, ul. Szczecińska 26, tel.: (0-41) 416-33. Druk Zakład Poligraficzny Sam-Wil, 25-900 Kielce, ul. Konarskiego 14, tel.: (0-41) 22-813. Za zmiany w repertuarze i terminach imprez redakcja nie bierze odpowiedzialności. Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów i zmian tytułów nadesłanych materiałów.

Leszek Mądzik

Scena ze spektaklu „Technienie”

ZBIGNIEW
TARANIENKO

Przestrzeń i czas

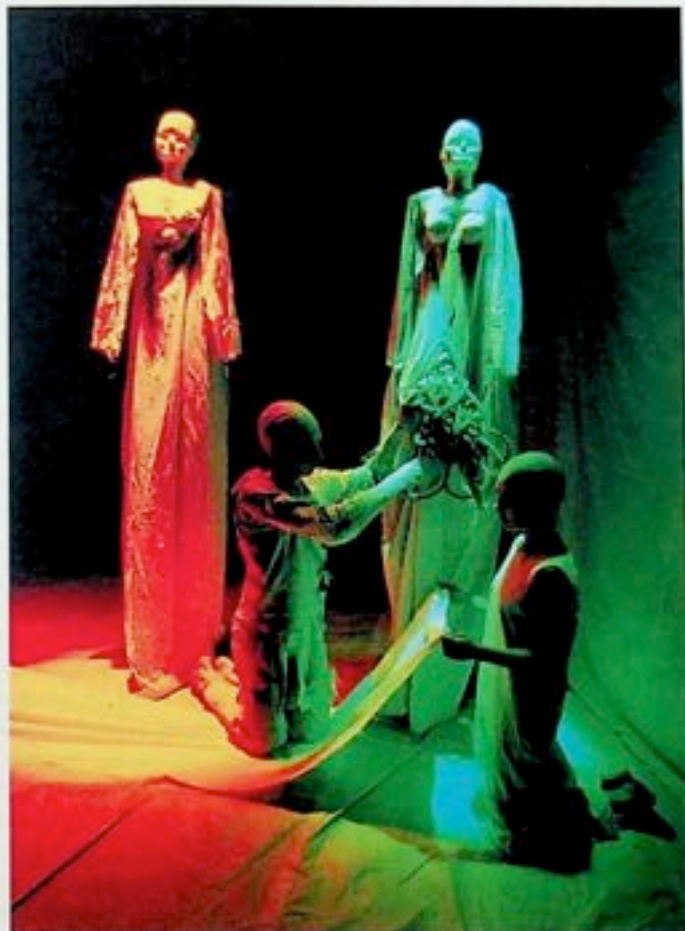
Treści spektakli Leszka Mądzika, realizowanych na Scenie Plastycznej KUL, odnoszą się

zawsze do fundamentalnych przeżyć, doznawanych na różnych etapach drogi ludzkiego

życia, a także do bytu ludzkiego w całości. Cierpienie, miłość, śmierć, tęsknota, pożądanie, lęk,

Fragment ekspozycji w Centrum Scenografii Polskiej w Katowicach

Scena ze spektaklu „Zielnik”

zmysłowa radość, czy prerażenie wyznaczają skalę istnienia, poziom refleksji dążącej do uchwycenia sensu życia, wymiar zawartej w nim duchowości. Katharsis miesza się z tragizmem, wzruszenie z niepokojem, dobro ze złem. Doznania bujnego rozkwitu czy niespodziewane erupcje energii zaciemniane są przez odczucia rozpadu ciała i świata rzeczy, nieustannego rozpraszania się materii, nieuchronnego kataklizmu. Radosny byt nosi w sobie własną śmierć.

Ten ostateczny pesymizm Mądzika – powtarzający się od

lat z większą lub mniejszą siłą we wszystkich jego spektaklach – tonowany jest ciągłym, pozytywnym ze swej natury, wzbudzeniem emocji widza i głębią zrównoważonych nastroi. Nieprzerwane ich przepływanie przekształca ulotne niepokoje i przygnębiające uczucia w trwałe, metafizyczne napięcie. Jego aktywność, skierowana na drążenie krańcowych stanów bytu, wytwarza ostatecznie przy oglądaniu spektakli poczucie dotykania Tajemnicy – niepełnej w przeżyciu i niejasnej dla intelektu, ale gwarantującej rację ludzkiej drogi. Odbiorca dociera do tajemnicy, zwanej Ładem, Kosmosem, Bogiem.

ZBIGNIEW TARANIENKO ■

(Fragment tekstu z folderu przygotowanego na otwarcie wystawy pt „Z. MROKU”, której wernisaż odbył się 18 lutego w Galerii Studio w Warszawie. Podobna wystawa twórczości scenograficznej Leszka Mądzika jest w planach Kieleckiego Centrum Kultury)

Zdjęcia: Andrzej A. John

„Technie”